

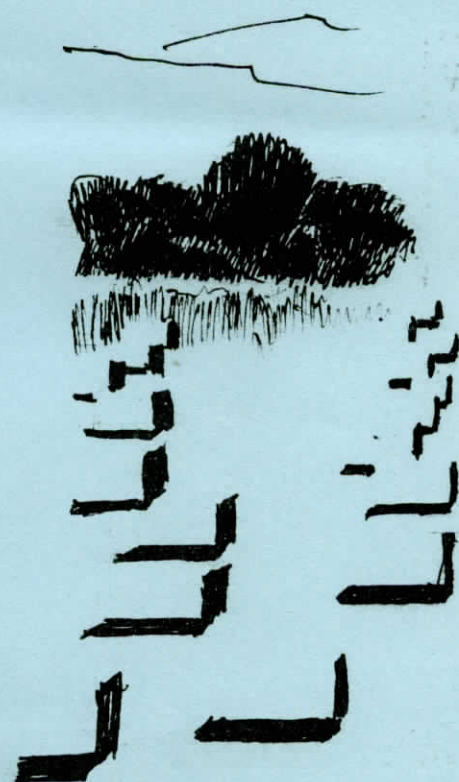
ראיתי את הקיץ

ראיתי את הקיץ ניצב על רגליו
בעיניים פקוחות.

אש ירוקה יקדה בעיניו
והציתה את כל השדות.

ראיתי את הקיץ נופל על פרקיו
בשדות צהובים,
שמש תמוז צרבה לחייו
ונשקה לשפת ענבים.

ראיתי את הקיץ שוכב על גבו
בצדי הדרכים.
צומת כבישים רתח בלבו.
ובשל את הנוף על אדים.

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

10.7. יהודה עדר
11.7. ג'ייסון פרלסון
אשר איילון
12.7. פרנק וטרמן
דוד אלמן
13.7. מיכיל חייט
שפרה שוורץ
אריאן סוקל
14.7. ריבה בן-נתן
ריימונד גוטר
הרולד ואלך
15.7. מיכאל דוארי

אנגה סגל

אריאל סינה

משה גרשמן

בועז אנגלסברג

16.7. רותי מרקס

זיו נוי

י מ ו - נ י ש ו א י ן

10.7. יהודית וקני ויטהם
דורית ומיכיל חייט
מיכל ויעקב דדוש
13.7. אנט וחיים מעיין
בקי ואריק ארנברג
14.7. דליה ורוי בוסקילה
16.7. יעל ואדי נמנוב

נולדה בת-נכדה-נינה

להורים - רונית וג'וני הרמץ
לסבים - דיאן וג'ורי ניימרק
לסבתא-רבחא - גב' בטי ניימרק
שפע נחת!

מה נשמע ?

* במסיבת רבת משתתפים ונעימת אווירה חגגנו ביום ו' שעבר שני סיום שנת הלימודים תשמ"ח, את סיום בית-הספר לקראת המעבר לבית"ס האזורי וכל זאת בסימן שנת ה-40.

* אני עם עוד כמה חברים, ובעיקר בנים, לקחתי חלק בפשלת המאה - שלום חנוך בהופעה באולם הספורט הענק והמפואר בכפר בלום, מול קהל שלא צלה על 200, מקסימום 250 איש...

* חוץ ממסיבת ביה"ס, איך אני יודעת שהחופש הגדול הגיע? - הבניז של נורברט שוב איתנו - חמודים, יפים וגבוהים הרבה יותר. ברוכים הבאים - אינך ואהרון, ושיהיה לכם חופש נעים איתנו.

* משפחת פק עזבה את המשק ביום א' האחרון ועברה לירושלים, ככה בשקט. בהצלחה לכולכם בדרככם החדשה.

* צאתכם לשלום משפחות רובינסון ועמר בדרככם לחופשה באנגליה, ואל תעצבנו בסיפורים על פגישה מתוכננת שלכם עם משפחת בוסקילה.

* נסיון נפל של אלינועה לעלות על סוס, כאן במשק הילדים בשבת האחרונה, נסתיים בכתף שבורה (של אלינועה). הסוס בסדר. אלינועה בגבס אצל רות נאי בבית. החלמה מהירה, אלינועה.

* בית תינוקות חדש נפתח בניצוחן של דנה אגם, נגה דיבון ולימור ג'קסון. הדיירים החדשים הם: נופר מלינה, ימית איילון, אלמוג כ"ץ, רון ינטיס, דוד יהודה ועומר נוי. מזל טוב ובהצלחה!

* מזל טוב גם ליואל, דדוש, מרדכי וג'וני ה. לקבלת להקת ברברים חדשה, בעלת 300 בעלי כנף. ובאותו עניין נמסר לי, כי גיוסי ההעברות כלול מתבצעים על הצד הטוב ביותר בעזרתם הבלתי מבוטלת של בני הנעורון.

* במחסן הבגדים עובדים במלוא הקיטור, כדי להספיק לסמן את כל הבגדים לקראת ההעברה למיכבסה האזורית. מספר מכונות הכביסה הפרטיות הולך וגדל...

* מכונת שטיפת הכלים החדשה הוכנסה אחר כבוד למישכנה הקבוע. המקום נראה כל-כך יפה, שאולי כדאי לצוות המטבח לעבור לעבוד בחדר שטיפת-כלים החדש, כי שם, במטבח, אין שום סיכוי לשיפוץ-שיפור בעתיד הקרוב (חלומות).

* ביום ב' האחרון נערכה אצלנו כבדיקה מסיבת סיום למדריכי החוגים במתנ"ס ראש-פינה. היתה זו מסיבה מוצלחת, שעמדה בסימן שנת פעילות ענפה ומבורכת של החוגים האזוריים. בשנה הבאה יצטרף לשותפות גם קיבוץ אילת-השחר ויש לצפות להעשרת תכנים. זאת הזדמנות להודות למדריכים המקומיים על תרומתם להצלחת הפרוייקט - ובהצלחה למצטרפים לשנה הבאה.

* ביום ו', עם צאת גליון זה של "דברי הכפר", יובא מעיין דוארי בבריתו של אברהם אבינו. מזל טוב!

(סוף בע')

(המשך הכתבה שהופיעה בשבוע שעבר,
שלא נכלל בגליון הקודם, מחמת
עומס החומר בעלון)

א ר י ק

פינת הבנייה

שאלה: האם נכון שכל התקרה של האגף החדש של חדר-האוכל תהיה פסיפס של פירמידות-עץ, ואם כן - לשם מה?

תשובה (מפי ד"ר הרי רעמסס האגיפטולוג של האוניברסיטה המורמונית שבהר כנען): א. חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא נקבר מתחת לפירמידות. ב. זה ינמיך את התקרה הקיימת ויתן הרגשה של דיפרסיה עמוקה. ג. זה יותר יקר ויטכן שלא נוכל לגמור את כל התקרה, אלא לקראת חגיגות ה-60 לכפר הנשיא.

שאלה: מי יישב באולם ההתכנסות וההתפזרות ומה יראו שם?

תשובה (מפי ד"ר מחלון כליון, יועץ לוועדת התרבות של ההסתדרות): כהנחה שיש מקום 400-5 איש, יישבו שם 100 חברים, יישבו שם כ-100 מתנדבים, יתגנבו לשם כ-100 ילדים שרוצים לראות מה הוא עושה לה, ושאר המקומות יימכרו לקרובי משפחה, תיירים, וחברי מפלגת העבודה שלא קיבלו מקום ריאלי ברשימת המועמדים לכנסת. יציגו שם סרטים כחולים, סרטים כחול-לבן, סרטים שאף אחד אחר לא רוצה לראות. הצגות: פסטיבל המחזה האסקימוסי המקורי; פסטיבל הזמר הכנעני; פסטיבל יוחנן המט-ביל. וכמובן, כנסים: הקלוקלוקס-קלן, ארגון מידי האבנים ובקבוקי התבערה החופשיים. תערוכות, כגון "יש בול", שניצל עכשיו... המקום יהיה מלא כל ערב. הקיבוץ ירוויח מזה. חשב הקיבוץ, הח' פלוא קיפרוס, אמר: זה יחד עם ההידרו-מה-שמו יוציא אותנו מהבוץ.

פינת "אתה שואל - דודה ינטה עונה"

הסבר: אחרי ההצלחה של פינת הבנייה ביקשו חברים רבים פינה המיועדת לנבוכים - האישה, האיש, מי שקשה לו להחליט מה הוא, לילד, לילדה, לפעוט ולמי שאינו יודע לשאול. לכותב "בינינו" היו הרבה דודות שנתנו עצות לכל מי שביקש וגם למי שלא ביקש. הרי רשימה חלקית: גיטל, סדי, חנה (שתיים), צפורה, דינה, בלה, סיליה... תמיד רצה כתבכם דודה ינטה. ומה שהוא לא קיבל יקבלו הקוראים ונודע לנו שיש לפחות שני קוראים בכפר בלוס, אחד בערד ואולי אחד בלוס-אנג'לס. סה"כ קוראים שמוכנים להזדהות שיבעה איש/אישה/גר/יתום/אלמנה).

שאלה: דודה ינטה היקרה, מדוע החליטה ועדת חגיגות הארבעים לדחות את החגיגות לראש-השנה? (על החתום זהלומה התכשיט)

תשובה: חגיגות בראש-השנה יאפשרו לרבים מאזרחי מדינת ישראל לבלות תקופה ארוכה יותר בקיבוץ זה. בתאריך זה אנחנו מקווים שלפחות אלף איש, אישה, טף וכל-בים יבואו לבקר לתקופה של ארבעה עד שבוע ימים. אם כתוצאה מן החגיגות הממושכות עשרה חברים יסבלו מהמוטות ייטריה... ייזיזו שישלם למען הציונות.

שאלה: דודה ינטה היקרה, מה זה אהל? (עזרא כספי, פתח-תקוה);

תשובה: מין מגורים של כרזנט (פרזנט, per cent) שתמיד מתמוטט באמצע הלילה. תיאטרון עברי שהיה או אשראי הולם להתישבות - גם זה יכול להתמוטט באמצע הלילה.

שאלה: דודה ינטה, האם הג'וקים יעברו לאגף חדר-האוכל החדש? (יוחאי גאגאילי, חוכב טבע).

תשובה: הג'וקים יעברו לשם, ועוד איך. מרכז הבנין, מרכז המשק, מרכזת הגיל הרך, מרכז חברת הילדים, כבאי ראש-פינה - כולם נותנים שכם להעברת הג'וקים. יוקם במקום על-יד המעלית "בית הג'וק העברי", עם שמות הג'וקים שנפלו במערכות שטיפז הכלים ועגלת הדיאטה. אגד הבטיח להעביר את כולם באוטובוס ממוזג, אבל ביקש שלא יביאו קיטבגים.

מדוע החליטו להרוג את יוסקה קרנסקי (סיפור)

החיים האלה הם חידה ואפילו האדם המתכנן וההגיוני ביותר אינו יכול לצפות מראש, איך ינהגו בו תעתועי הגורל.

פעם אחת היה קיבוץ, חברה מלוכדת, שמחה ושלווה, שבו גרו זה ליד זה דורות שונים, גילאים שונים וטיפוסים שונים. היו אלה אנשים, שידעו לחגוג חגים ולשמוח בשמחות ולא היו תאריך או מועד בלוח העברי או הקיבוצי שעברו בלי שיצינו זאת בצורה הולמת.

ובהתקרב שנת הארבעים לייסוד הקיבוץ התכנסו כמה מחכמי הקיבוץ לטכס עצה, איך ובאיזו צורה יחגגו ציון-דרך חשוב זה. והתקופה היתה תקופה של הידוק החגורה, חריקת השיניים, רינונים על החסר ודיבורים על המחר, שיהיה יפה יותר. וכך דיברו בעלי העצה ביניהם:

- מוטב לא לעשות חגיגה בתקופה הזאת ולצרף את שיחסך לתקציב של אלה שתקציבם נמצא תמיד ב"אובר".

- מה עם הוותיקים? השנים מדללות את שורותיהם ומי יודע כמה ומי בכלל יגיעו ליובל החמישים?

- נעשה חגיגה פנימית בלי אורחיקאפילו לא נזמין את נציגי הקיבוצים באזור או הנהגת התנועה. זה יעשה רושם טוב ויחסוך המון כסף, כי בכל מסיבותינו וחגיגותינו יחס האורחים לעומת אנשי המקום הוא בערך חמישה לאחד.

- אבל חייבים להזמין את הבנות והבנים - אלה שהרחיקו לכת עד להרי החושך ומעבר להם - כי לא תהיה חגיגה אמיתית בלי הפרצופים שתמול-שלשום שיחקו בצהלה בגן השעשועים וזרו חול זה בעיני זה בארגז החול בואך לגן.

- וזה חייב להתקיים במועד. בדיוק ביום עליית הקיבוץ על הקרקע לפני ארבעים שנה.

- היות ואין אנו חוגגים את רוב החגים בדיוק בתאריך הנכון, מוטב לחכות עד שנפתח את האולם ושם, על הבמה המסתובבת, נעלה "אלה הם חייך" נוסח הקיבוץ.

- ומי מבטיח שישלימו את האולם במועד המובטח?...

ואחרי דין ודברים סיכמו מהר, כדי לא להפסיד את הפרק ה-200 של "שושלת", שתהיה חגיגה פנימית במועד הנכון והיחידים שיוזמנו היו בני המקום באשר הם שם.

אבל הגורל האכזר היה בעוכרי התכנונים...

תחילה נפטר ותיק ומתוך התחשבות החליטו לדחות את מועד החגיגה. ואם כבר דוחים, מוטב לדחות לכמה חודשים, כי בלאו הכי מה שהיה צריך להיות איננו מוכן. החליטו לקיים את החגיגה הפנימית בראש השנה. אבל למרות שלא התכוונו להזמין אורחים מלבד הבנים ידעו שהיות וראש השנה יוצא צמוד לסוף-שבוע, לא יוכלו למנוע מן ההמונים שלא מצאו מקום באתרי הנופש, מלהיכנס ולהתקבל בהסכר "היינו בסביבה ואמרתי לשושי שלא יתכן שלא נבקר במקום שבו בילינו חודש ימים קשים אך מאושרים בנח"ל. אין צורך לפנות לנו מקום לינה, הבאנו אוהל."

(המשך בע')

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ואז העבירו את תאריך החגיגה למועד חנוכת האולם-תיאטרון, בכוונה להזמין רק בנים, הנדבן, בנו, נכדיו, ניניו ושותפיו. אבל מה לעשות, היתה סערה איומה שהעיפה את גג הבניין ורק בנס לא נפגע איש.

עשו מאמץ עליון לקיים את המסיבה הפנימית לפני תום שנת הארבעים לייסוד הקיבוץ וברגע האחרון, יומיים לפני המסיבה הצנועה, נפטרה פימה בוזנזקי, אחת מן הראשונים ודמות ידועה בכל פעוטון, גן וכיתה. לא היה ילד בקיבוץ שלא ידע את נחת זרועה הימנית, כמו שאמר הפייטן ליד קברה "אם אשכח ימינה תיפול עלי שמאלה".

בכל שנה אחרי לכתה של פימה חלו ומתו או נקטלו בתאונות דרכים חבר ותיק זה וחברה ותיקה זאת ודחו את חגיגת הארבעים מרוב צער והרגשת תסכול על חוצפת המיים-דים, שבמותם ובחייהם הפריעו לחיי הקיבוץ הנורמליים.

חצי שנה לפני חגיגת הארבעים והחמישים גם יחד - מסיבה צנועה בנוכחות אותם בנים שעדיין נשארו אי-שם - התכנס הצוות המתכנן ודן איך להבטיח, שחגיגת הארבעים-חמישים תיערך במועד.

- נשאר לנו ותיק אחד - יוסקה קרנסקי. נכס לאומי ונודניק ממדרגה ראשונה. מי יוכל להבטיח שלא ימות שבוע לפני מועד החג?

- למרות שהוא בן שמונים הוא חזק כמו שור. הוא יגיע לשנת המאה שלו בלי בעיות.

- אזנם לא מכירים אותו, הוא ינקום בנו, כפי שהבטיח, כשמחקנו מן התוכנית את נאומו בפתחת המסיבה.

- חברים, יש דרך אחת ויחידה, ואני בטוח שאילו יוסקה היה כאן היה מסכים איתי שטובת הקיבוץ קודמת לטובת הפרט - עלינו להרוג את יוסקה קרנסקי. (הדובר הניח חמישה אקדחים על השולחן) הלילה...

הדלת נפתחה ויוסף קרנסקי עמד בפתח: "חבריה, שמעתי את דבריכם ואני רוצה להרגיע אתכם. אני עוזב את הקיבוץ ועובר לגור עם החברה שלי."

אחרי רגע של דומיה, הפתעה וחוסר אמונה - חמש ידיים זינקו אל האקדחים ודיירי הסביבה שמעו חמש יריות.

השופט קיבל את טענת הסניגור, שמה שנעשה - נעשה כהגנה עצמית ושחרר את יוסקה קרנסקי. והוא נפטר יום לפני חגיגת הארבעים-החמישים-השישים.

היום מצפונך ארבע עשר - א ר י ק

ישנה תופעה נפוצה במשקנו - להשתמש באופניים של הזולת בלי שום רשות, בלי ידיעתו ובהחלט בניגוד לרצונו.

אתה מגיע עם אופניך למקום ציבורי כלשהו - חדר-האוכל, הבריכה וכו' - עוסק בענייני-ניך ואחרי זמן מה חוזר לכלי בתחבורה שלך, בתקווה להגיע במהירות ליעד הבא - אך לצערך כלי זה כבר בשימוש אצל מישהו אחר, אנונימי, שמצפונך לא עצר אותו מלקחת את אופניך. אתה מאוד כועס ומאוכזב - לעומת השני שבוודאי הגיע מהר יותר למחוז חפצו ואז זרק את האופניים איפשהו בצד. ולך נשאר לערוך חיפוש ברחבי הקיבוץ (וכדי לא להעליב אף אחד לא אכתוב כאן, היכן נמצאים האופניים בהרבה מן המקרים).

ישנם כאלה שמעניזים לסלק את החפץ האישי הזה מהמעמיד הקרוב ביותר לביתו של האדם וכן לזרוק את הסל המורכב מאחור לשיחים או לגינה הקרובה, כי הוא מכביד עליהם בנטיעה. לי אישית לקחו את האופניים לא פעם, ובפעם האחרונה הם היו מפונצ'רים בגלגל האחורי והשתמשו בהם כאילו אין שום בעיה מיוחדת.

מנהג זה פסול ואינו מקובל על רובנו ואני מקווה שמילים אלו אולי יזיזו לך משהו במצפונך, כי אחרת אתה בוודאי עלול להיתקל בתגובות חריפות יותר, אם תיתפס בשעת המעשה.

ברגשי אי-נעימות - ש א ר ל ה

* רציתי עוד לכתוב על הגיוס בצאן, אבל שלופה ישן ולמיכה לא היה מה להגיד. אז בפעם אחרת.

* ולסיום - ברכת החלמה לדב מרכס ולמר גילמור.

ולכל חברינו, בנינו בבית, בארץ ובתפוצות, בחופשה ובעבודה, במסעות עסקים ובבילויים -

שבת שלום וסוף-שבוע נעים

שושי קרופרו

הצעה אלתרנטיבית

לפי כל הדעות נקלענו, באשמתנו ושלא באשמתנו, למצב כלכלי חמור המחייב שינויים, בין היתר במערך העבודה. כולנו חרדים וגם ללא אסיפת חובה (הידועה לשימעה) קיים קונ-סנסוס שיש לפעול למען בלימת המצב ואף לשפרו, כאשר שורר הרבה רצון טוב בקרב חברים מן השורה. יש, כמובן, לנצל את המומנט הזה ע"י שימוש באמצעים "שפויים", למען ניצול ימי עבודה ביתר יעילות, תוך כדי קיצוץ בעבודת זמניים.

הצעתי, כבסיס לתוכנית אלטרנטיבית, היא בעלת 4 סעיפים:

- (1) הענפים יעברו ל-5 ימי עבודה בשבוע.
 - (2) כל חבר (כולל העובדים בחוץ) יעמוד לרשות סידור העבודה יום אחד בשבוע בנוסף ל-5 ימי עבודה בענף הרגיל שלו.
 - (3) חברים נבחרים יעברו הכשרה בהפעלת ציוד במפעל, כדי שיוכלו להשתבץ בעבודת ייצור בעת הצורך בימי העבודה השישי שלהם העומדים לרשות הסידור (אחד לשבוע).
 - (4) כל חבר יעבוד בתורנות ערב בחדר-האוכל בתדירות של אחת לחודש לפחות.
- ההצעה שפירטתי לעיל אמורה לפתור מספר בעיות:
- (א) הימנעות מן הצורך לנייד חברים, תוך כדי התייחסות שווה לכל חבר.
 - (ב) יצירת מאגר עובדים מדי יום שעומדים לרשות סידור העבודה ושיתנו פתרונות למקומות עבודה שונים, הסובלים מחוסר ידיים עובדות (במיוחד של חברים).
 - (ג) ניצול מרבי של ימי העבודה העומדים לרשות הסידור, תוך כדי גמישות יתר, כאשר החכ-רים ה"מיותרים" העומדים לרשות הסידור ביום מסויים יכולים להיות משובצים ע"י הסדרן בעבודה הרגילה שלהם בענפים.
 - (ד) השגת יעדים ללא כפייה ועוגמת-נפש לחבר. יש לציין שבבוא העת, כאשר ימים כתקנם יבואו עלינו לטובה, "היום השישי" יעלה לדיון באשר לשינוי ייעודו.

כותב שורות אלה אינו מתיימר להיות בעל תוכנית מגובשת, אלא שברצוני להגיש הצעה גולמית בלבד, אשר טעונה עיבוד קל וסופי. כל כוונתי היא שההצעה הנ"ל תשמש כיוון מחשבה, שלדעתי תואם את עידן ה"פוסט מרתונים" ואיננו משועבד לתפיסות "גדוד העבודה".

אריה וולפין

שאלות במצאת אירע כ"ה

כבשים במירעה נוטות להיגנב/להיטרף/להיעלם - ולכן בשנים האחרונות עבדו כפר הנשיא עם שומר-שדות במשכורת מטובא.

מתוך שיקולים שונים החלטנו השנה להפסיק עם השומר שהיה ולנסות לפתור את נושא השמירה בצורה אחרת. לאחר בחינת מספר מועמדים, החלטנו לנסות להטיל את השמירה על חברי המשק במסגרת תורנות השמירה שלהם. בתחילה דובר על שלושה שומרים (וירד) בינ-תיים (שניים), כאשר אחד מהם מצא חצי לילה בממוצע עם העדר. דובר גם על שימוש ברכב וצאן, הפלחה, המוסך או רכב שכור כלשהו, ובינתיים אנחנו משתמשים רק ברכב הצאן.

במקרה סמוך להחלת השמירה אצלנו התחיל בתחילת מרץ לעבוד מטעם מ.א.ג.ע. שומר בפני גניבות לאזור דרום החולה. שמו חיליק גולן והוא חבר קיבוץ דן.

במשך שלושה חודשים העניין עבד פחות או יותר, כאשר השבועות של 'פחור' הותירו כזה טעם רע בפה שאני הגעתי למסקנה שצריך לחזור לשיטה הישנה, כמובן עם שומר אחר.

למח הכוונה ל'שבועות של פחות' חברים (ביניהם ידידים טובים מאוד שלי) הגיעו לשבוע זה מתוך הרגשה שזה שבוע של חופש - טלויזיה, צ'יפס ומנוחה - ושוז דבר לא הזיז אותם מהרגשה זאת. ישנם היוצאים מן הכלל שתמיד לא נמצאים ביחד בשער או שחילקו את הלילה ביניהם - חצי אתה ישן וחצי אני. או שתמיד אחד בנסיעות לראש-פינה או שאה-בה-שמה... לא מעניין ולא חשוב למה, חשוב לדעת שהעסק בשבועות מסויימים לא עבד. היו כמובן שבועות שזה עבד טוב ואפילו טוב מאוד.

נוסף לכך באותו זמן עבד בעיקר הבחור של המועצה האזורית ואני חייב להדגיש שהוא לא שומר רק של כפר הנשיא אלא אצל עוד עשרות משקים באזור והוא מכסה במהלך עבודתו שטח נרחב מאוד. אם לא גנבו אצלנו בגדול השנה - זה בעיקר בזכותו.

בקיצור, לפני חודש, כשביקשתי לחזור לשיטה הישנה, הודיעו לי שאין תקציב, שחוס-כים ככה עשרת אלפים שקל, שהשיטה עכשיו עובדת מצויין וצריך להמשיך בשמירת חברים.

בסדר, קיבלתי. אבל אם כן, אז שתי נקודות להצלחת העניין:

א. בלי ציונות וכלי כניסה לוויכוח על זכותנו על הארץ או הגליל או על כפר הנשיא או על גן שקד: יש לנו כבשים במירעה וצריך לשמור עליהם ואף אחד לא יעשה את זה בשבילנו. קיים כמובן מצב מיוחד כרגע במדינה וכל סימן של חולשה מצידנו נקלט בצד השני. אני לא מבקש שאנשים יסתובבו ויירו באוויר כל הלילה. אני מבקש שיפגינו נוכחות, שיסתובבו, שיקשיבו, שידווחו - בקיצור, שישמרו. בגלל שזה חשוב לצאן ומפני שזה חשוב לכפר הנשיא.

ב. בשום פנים לא הייתי רוצה שהקשר עם חיליק גולן יינתק ע"י גישה מזלזלת שלנו. היו שאמרו לי: 'מפחיד להסתובב לבד בלילה בשטח המירעה' והיו שאמרו לו 'הנה מגיע שומר השדות של כפר הנשיא' וכל מיני הפלצות מהסוג הזה. צריך לתת לו את ההרגשה שאנחנו שומרים והוא עוזר לנו, ולא להיפך. אפשר גם להציע לו קפה או משהו ללעוס, אם אתם אוכלים, אבל זה לא מה שיעמיד או יפיל את העסק.

זהו. מקווה שיעבוד - במהרה במהרה בימינו.

ש ל ו פ ה

נ.ב. אני, דרך אגב, מרכז את הצאן מינואר השנה לתקופת נסיון של שלושה חודשים.

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: מונה ליזה MONA LISA

בימוי: ניל ג'ורדן

משחק: בוב הוסקינס, קתי טייסון, מייקל קיין

ובכן, ראשית כל חשוב לציין שחקן נמוך, שמנמן, מקריח, לא יפה במיוחד, אבל כאשר הוא מופיע על המסך, הקרביים שלנו מתמלאים דינמיט. גבירותי ורבותי, חברים וחברות נכבדים - בוב הוסקינס ותגלית הגדולה של הקולנוע הבריטי. זכה בפרס ראשון על משחקו בסרט זה, בפסטיבל בקאן, 1986. כאן הוא פושע קטן, שנשתחרר מן הכלא שסוחט מהבוס שלו (מייקל קיין) עבודה - להיות נהג של זונה צמרת (קתי טייסון). קתי היא פצצת מין כהת-עור. מערכת יחסים מתפתחת ביניהם, משהו דמוי אהבה, אבל שביר ביותר בגלל הסיטואציה המיוחדת.

כדאי לראות את הסרט, אפילו רק כדי לחזות איך בוב הוסקינס מאפיל על מייקל קיין הוותיק. סרט מעניין שכדאי לראות אותו. להתראות על הדשא.

ו. (וונה ליזה) סרטים

עֵינֵינוּ !

הודעה בשם מרכז השירותים

בזמן היעדרותו של ג'קי עמר בחודש הקרוב, על החברים לפנות, לגבי בקשות שונות:

בנושא הזמנות והמחאות, אישורים שונים, קניות וכו'

- אל ג'וני הרמץ.

בענייני עבודה - אל בני פורסטר.

בענייני תחבורה - אוטובוסים מהמועצה - אל איזי דיבון.

בעניינים אחרים, דחופים בלבד, נא לפנות אל מיכאל דוארי.

תודה

עלין בריאות

ב מ ר פ א ה

בשבוע הבא תסיים אורית האחות את עבודתה בכפר הנשיא. רוצה אני, בשם כל החברים, להודות לה עבור הטיפול המסור ולאחל לכם - אורית, שמוליק ולילדים החמודים - כל טוב בחיים ה"חדשים" בביתכם אשר גפתח-תקוה. הצלחה, בריאות - ושוב תודה.

באותו יום ממש תגיע אחות חדשה בשם תמי, עם בעלה משה ושני ילדים בגיל 7-5. אחרי כמה ימים של סידורים היא תתחיל לעבוד, בשלב הראשון עם גניה, שהם-כימה להישאר עד אמצע חודש אוגוסט אצלנו. אחות שניה, בשם רחל, עם בעלה ציון וארבעה ילדים, תגיע בסוף חודש יולי. עוד פרטים יופיעו בפעם הבאה.

פה המקום להודות לריני כהן, בטי דוארי ואונלין עבור כל המאמצים בחינוש, קבלה וסידורים שונים של האחיות החדשות.

ש י ב י ס

מורים, סטודנטים ותלמידים שלמדו בחוץ מוזמנים בחודשי החופש לעבור בדיקת שיניים שיגרתיית. אפשר לרשום את השם על הלוח ותקבלו הזמנה לתור בהקדם. בינתיים לכולנו לבריאות רות גולן

ב ר ו כ י ס ה ב א י ס

לאדי והלין טלברג

ולילדיהם - דניאלה (10), ארי (8) ואורלי (4) שמגיעים אלינו לקליטה ביום א' הקרוב.

המשפחה תגור בדירת בוסקילה (מיל).

המקשרת מועדת הקליטה - יהודית וינגרד.

המשפחות המאמצות: אלן ואיליין איסטון, רותי וגדי עמית.

אנו מאחלים לכל משפחת טלברג קליטה טובה, שורשית ויציבה.

ועדת הקליטה

סיכום ישיבת וועדת לווי הבנין המרכזי.

לפי החלטת ועדת הכספים וועדת המשק יש צורך להוריד עוד כ-300,000 ש"ח מתקציב פרויקט הבנין מרכז הציבורי.

כזכור לחברים באביב 1987 הוחלט להוריד כ-500,000 ש"ח מהתכנית המקורית וכתוצאה מכך החלטנו באסיפה לבצע את השיפוץ לקומה העליונה בלבד, כלומר:-

1. תוספת אגף לחדר אוכל כולל מרפסת לארועים.
2. תוספת חדר למכונת הדחת הכלים החדשה.
3. שיפוץ כללי לחדר האוכל הקיים.
4. שיפוץ לאזור הגשה עצמית כולל כניסה חדשה ומדרגות.
5. שיפוץ כללי למטבח.
6. שיפוץ והגדלת השרותים - כולל מלתחה - בקומת הקרקע.
7. בניית אולם התכנסות צמוד לבנין מרכז הציבורי הקיים.

יש לצייין שבבצוע העבודה שנעשתה עד כה לא חרגנו כלל מהתקציב שתוכנן.

1188' הבנין המרכזי

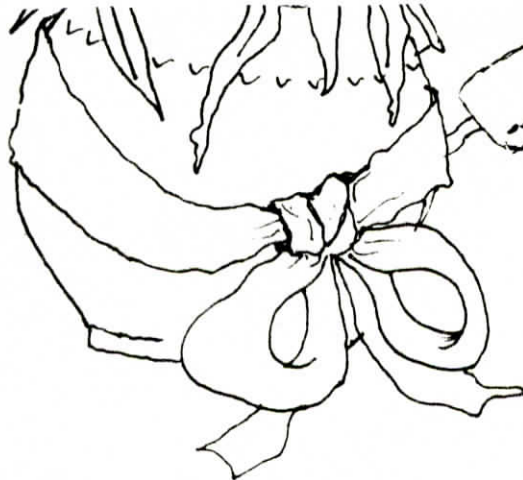
לאור ההחלטה של ועדת המשק וועדת הכספים ואחרי מספר דיונים, קבעה הוועדה שתי הנחיות יסוד שהן :-

- א. לבצע את כל עבודות השלד.
 - ב. להקפיד על שלמות רמת האיכות והגימור.
- יחד עם זאת לדחות כמה סעיפים שניתן לבצעם בתאריך מאוחר יותר בעתיד, ואשר לא ישבשו את התפקוד התקין של חדר האוכל.
- להלן סיכום המלצות הוועדה להמשך הפרוייקט:-
- א. לגמור בצוע בניית חדר הדחת כלים.
 - ב. לגמור בצוע האגף החדש לחדר האוכל.
 - ג. לבצע השיפוץ לחדר האוכל הקיים.
 - ד. לבצע השיפוץ לאזור ההגשה העצמית כולל המדרגות.
 - ה. סיום בניית אולם ההתכנסות ללא החלק התחתון (חדרי הלבשה, מחסנים וכו').
 - ו. דחיית שפוצ השרותים בקומת קרקע.
 - ז. דחיית שפוצ המטבח.

ועדת לווי הבנין המרכזי דנה במספר ישיבותיה לגבי דחיית שיפוץ המטבח, והגיעה להמלצותיה לאחר בדיקות יסודיות ויעוץ עם אנשי מקצוע. יש גם דרישה למוסדות המייק כן למצוא את הדרך לבצע את השיפוץ במטבח בהקדם האפשרי.

רשם: פאול ב.

בשם ועדת לווי הבנין המרכזי.

מזל טוב... מזל טוב

TO RONIT AND JOHNNIE

Gerry, Dianne and

Mrs. Nymark

M A Z A L T O V

on the birth of

a daughter, granddaughter and.....

great-granddaughter!!!!!!

Mazal Tov to MA'AYAN DOARI (Deren and Yair's son) on the occasion of his
BRIT MILAH!

Mazal Tov, too, to Betty and Michael, to Sam and all the family.

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO:-

10.7. Yehuda Eder

11.7. Jason Pearlson

Asher Ayalon

12.7. Frank Waterman

David Elman

13.7. Mickey Chait

Shifra Shwartz

Ariane Sockol

14.7. Reeva ben Natan

Raymonde Gutter

Harold Wallach

15.7. Michael Doari

Inge Segal

Ariel Cinna

Moshe Gershman

Boaz Englesberg

16.7. Ruthy Marks

Ziv Nooi

HAPPY ANNIVERSARY

Yehudut & Kenny Witham 10.7.

Dorit & Mickey Chait

Michal & Ya'akov Dadosh

Annette & Chaim Ma'ayan 13.7.

Becky & Eric Erenberg

Daliah & Roy Buskilla 14.7.

Yael & Eddie Nemenov

The library staff wish to express their thanks and appreciation to Mr. Alex Levine who has completed the typing up of all the title cards of the English books in our library. This very large project was done in record time. On behalf of all our members and residents -
BIG THANK YOU!

Myer

8th July, 1988.

51/100 2

Dear Parents,

• Inge is away this week so here I am, bringing you up to date with the (printable) news.

• School is out and we have ahead of us two glorious months of summer holiday. That's the theory. In fact, summer is the time when we see the children devoting a great deal of their time to working in and around the kibbutz. At least half of their summer holidays goes towards work and then they have camps, hikes, holidays with and without their parents plus a few quiet moments to themselves. Teachers are to be found in all sorts of strange places too, of course, and then the time-worn cliché about a change being as good as a holiday takes on new meaning!

• The machsan is working flat out to get everything marked properly before we start sending everything out to the Regional Laundry. Apart from your own laundry number, each item must be marked with a red "12".

• Last Friday evening, we said 'Goodbye' to our own little elementary school as we've known it all these years. As from September, our 7 - 12 year olds will be learning at Kibbutz Ayelet Hashachar at the Regional Elementary School there. The decision was taken for a number of reasons. We would like to wish the children and teachers lots of luck for the future.

• Norbert's boys, Ilan and Aron are here for the summer.

• The film this weekend is

"Mona Lisa" with Michael Caine.

• Mrs. Ney's granddaughter, Elinor, is at home with a broken shoulder after having an argument with a horse. (The horse won!)

Shabat Shalom,

Edna

